

МИСТЕЦТВОЗНАВСТВО ТА АРХІТЕКТУРА

Антощук Т.І.

аспірант,

Київський національний університет будівництва і архітектури

ДОСЛІДЖЕННЯ АРХІТЕКТУРНОЇ ДІЯЛЬНОСТІ В.В. ЧЕПЕЛИКА

Віктор Васильович Чепелик (1927-1999) – український архітектор, науковець, педагог, професор Київського національного університету будівництва і архітектури, дійсний член Академії архітектури України, історик архітектури [3], почесний доктор Науково-дослідного інституту теорії та історії і містобудування (з 1996 р.) [1], лауреат Державної премії України в галузі архітектури (посмертно) [2], член спілки архітекторів (з 1975 р.). Автор більше 200 наукових та 39 навчально-методичних праць.

Типологія розроблених В.В. Чепеликом архітектурних пропозицій охоплює житлове, громадське, культове будівництво. Поділ архітектурних робіт зроблено за стадією розробки: ескіз, проект; за видом: конкурсний проект, експериментальний проект, проект реконструкції. Окрім цього, вказано реалізацію проекту та наявність відзнаки премією.

За період з 1951 по 1962 роки В.В. Чепелик став автором 23 проектів (в т.ч. у співавторстві), частина з яких реалізована будівництвом. Крім цього, В.В. Чепелик брав участь у архітектурних конкурсах. З 23-х розроблених проектів налічується: проект – 15 (з них, 11 – реалізовано); конкурсний проект – 4 (з них, 2 – відзначено премією); експериментальний проект – 3; проект реконструкція – 1 (1 – реалізовано). Щодо стану збереженості деяких об'єктів, наприклад, літній офіцерський клуб у воєнному таборі близько с. Гусенці, Київської області, розроблений 1952 року у співпраці з архітекторами Ш.Б. Теслером, А.А. Карнабідом був побудований (павільйон

естрада, літній зал, кінопроекційна). Проте, село в якому знаходився об'єкт, потрапило до числа сіл, що було вирішено затопити, у зв'язку з потребами Канівської гідроелектростанції. В 1972-1978 роках всі жителі села були примусово виселені, на даний момент села, а отже й об'єкту, не існує.

В результаті аналізу 130 ескізів архітектора було встановлено наступне (рис. 1):

– житлове будівництво представлене: індивідуальними будинками – 12 (з них, курсовий проект – 1), багатосімейними – 11, багатоповерховим житловим будівництвом – 12;

– громадське включає: навчально-виховні та наукові (вищі учбові заклади – 10); виставково-видовищні (клуби – 20, кінотеатри – 2, театральні-концертні – 8, музеї – 18); торгово-побутового обслуговування (кіоски – 4,

магазини – 6, павільйони – 3); лікувально-профілактичні (санаторії та заклади відпочинку – 34); транспортні (вокзал – 1);

– культове будівництво в ескізах представлене храмами (12) та каплицями (11).

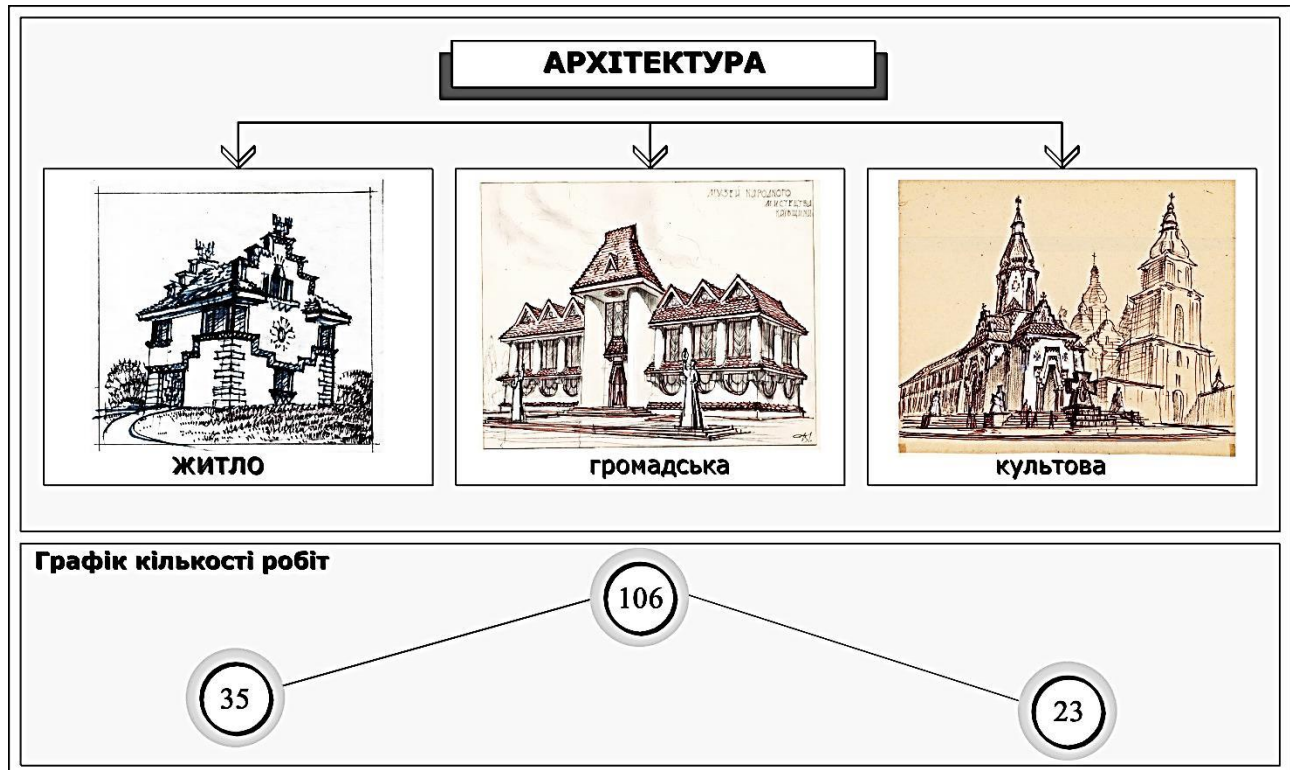

Рис. 1. Співвідношення кількості об'єктів архітектури за функціональним призначенням в ескізах В.В. Чепелика

Крім, типологічного та кількісного аналізу проведено стильовий аналіз об'єктів архітектури в ескізах В.В. Чепелика (рис. 2), у результаті якого виявлено роботи виконані у стилі соціального реалізму, конструктивізму, модернізму, футуризму, народностильової архітектури та необароко.

Особливу увагу необхідно звернути на ескізи народностильової архітектури та необароко, оскільки вони можуть стати джерельною базою для розроблення сучасної національної архітектури, так як наочно демонструють вдалий приклад модернізованих традиційних форм народної архітектури та традиції українського козацького бароко. Завдяки використанню модернізованих форм української традиції в архітектурі можна вирішити конфлікт між традицією та новаторством в архітектурі сьогодення України. Отже, дослідження спадщини В.В. Чепелика надалі відкриває широкі можливості для майбутніх дослідників.

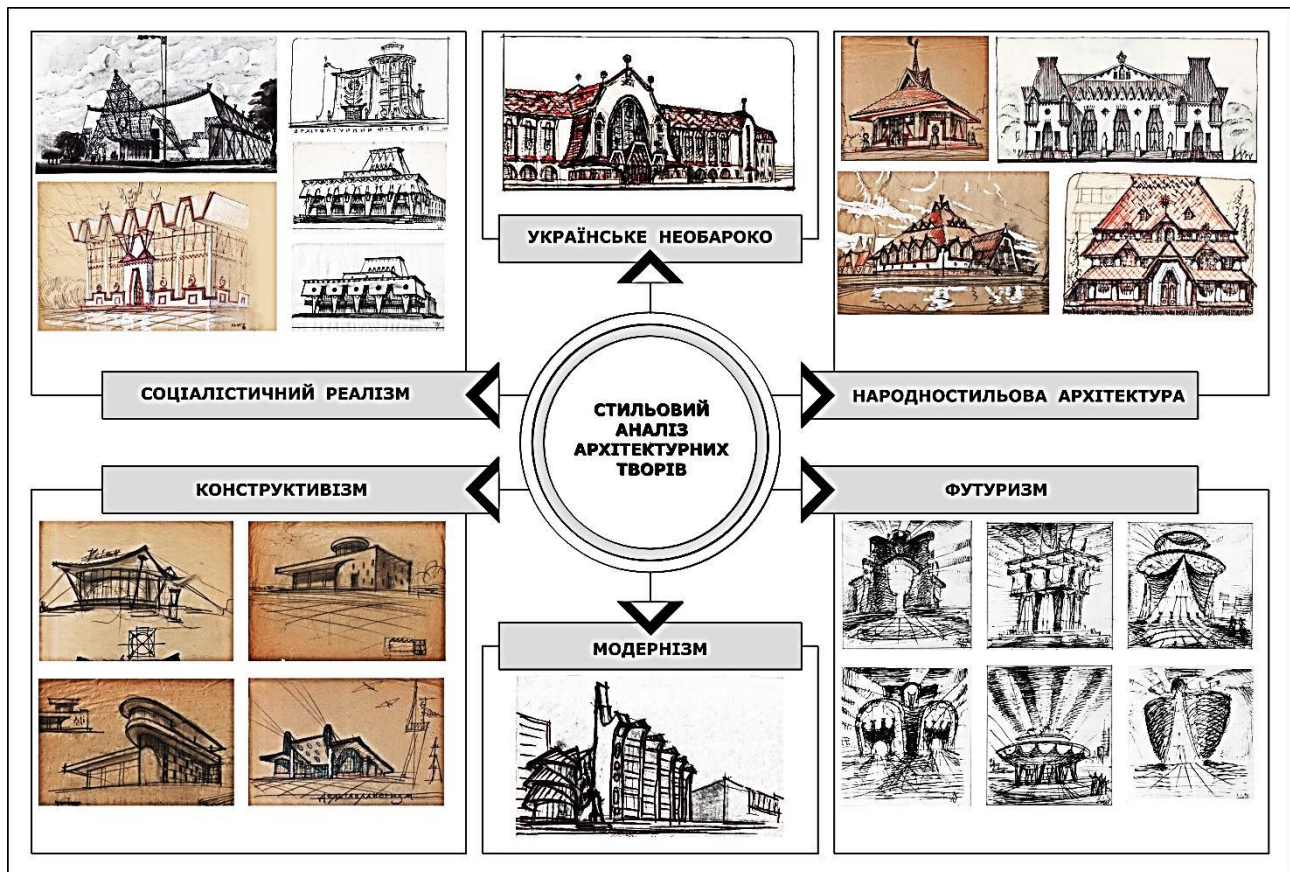

Рис. 2. Сільовий аналіз архітектурних об'єктів в ескізах В.В. Чепелика

Список використаних джерел:

1. Гассанова Н. Будівничий аурі мистецтва: В. Чепелику – 70 // Культура і життя. – 1997. – № 17 (7 травня). – С. 3.
2. Про присудження Державних премій в галузі архітектури 2002 року / Президент. Указ (№ 556/2002; 15.06.2002) // Уряд. кур'єр. – 2002. – 22 черв. (№ 114). – С. 14.
3. Професори Київського національного університету будівництва і архітектури (1930-2000) [Текст]: довідник / ред. В. О. Пермяков. – К.: [б.в.], 2001. – 100 с.

Бонь Л.М.

викладач,

Канівський коледж культури і мистецтв

*Уманського державного педагогічного університету імені Павла Тичини –
відокремлений структурний підрозділ університету*

СПЕЦИФІКА ПРОФЕСІЙНОЇ ДІЯЛЬНОСТІ КОНЦЕРТМЕЙСТЕРА

Концертмейстерське мистецтво – це професійна діяльність, що потребує високої музичної майстерності, художньої культури та особистого покликання. Тривалий час слово «концертмейстер» було визначальним для музиканта, що керував оркестром, пізніше групою інструментів в оркестрі. Концертмейстерство як окремий вид виконавства з'явився у другій половині